

Underlige aftenlufte

Adam Oehlenschläger
(1779-1850)

Carl Nielsen
(1865-1931)

Ikke for langsomt

p

Soprano

1. Un - der - li - ge af - ten-luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu?—
2. Mat - te sol! bag bjerg - ets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned;—

Alto

1. Un - der - li - ge af - ten-luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu?—
2. Mat - te sol! bag bjerg - ets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned;—

Tenor

1. Un - der - li - ge af - ten-luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu?—
2. Mat - te sol! bag bjerg - ets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned;—

Bass

1. Un - der - li - ge af - ten-luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu?—
2. Mat - te sol! bag bjerg - ets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned;—

4

S.

Mil - de, lu - ne blom - ster-duf - te! sig, hvor - hen I bøl - ger nu.
og nu sid - der jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed.

A.

Mil - de lu - ne blom - ster-duf - te! sig, hvor - hen I bøl - ger nu.
og nu sid - der jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed.

T.

Mil - de, lu - ne blom - ster-duf - te! sig, hvor - hen I bøl - ger nu.
og nu sid - der jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed.

B.

Mil - de, lu - ne blom - ster-duf - te! sig, hvor - hen I bøl - ger nu.
og nu sid - der jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed.

8

S. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te fø - de - land? Vil I dér med
Hjem-me var der in - tet fjeld; ak! så er jeg u - de vel, skal i nat ej

A. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te fø - de - land? Vil I dér med
Hjem-me var der in - tet fjeld; ak! så er jeg u - de vel, skal i nat ej

T. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te fø - de - land? Vil I dér med
Hjem-me var der in - tet fjeld; ak! så er jeg u - de vel, skal i nat ej

B. Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk - te fø - de - land? Vil I dér med
Hjem-me var der in - tet fjeld; ak! så er jeg u - de vel, skal i nat ej

13

S. e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - ger?
barn - ligt blun - de i min Her - has grøn - ne lun de.

A. e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - ger?
barn - ligt blun - de i min Her - has grøn - ne lun de.

T. e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - ger?
barn - ligt blun - de i min Her - has grøn - ne lun de.

B. e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - ger?
barn - ligt blun - de i min Her - has grøn - ne lun de.

3. Stille! stille! hisset gynger
båden mellem siv og krat,
sødt en mø ved cithren synger
i den tavse, lune nat.
Hvilke toner! Milde lyst,
hvor du strømmer i mit bryst!
Men hvad savner jeg, og græder,
mens hun dog så venligt kvaeder?

4. Det er ej den danske tungé,
det er ej de vante ord,
ikke dem, jeg hørte sjunge,
hvor ved hytten træet gror.
Bedre er de vel måske,
ak, men det er ikke de!
bedre, tror jeg vist, hun kvæder;
men - tilgiver, at jeg græder!

5. Tager ej min sang for andet
end et ufrivilligt suk!
Længselsfuldt heniler vandet,
aft'nen er så blid og smuk.
Mangen sådan aftenstund
sad jeg i min kære lund,
mindet vender nu tilbage,
det var årsag i min klage.